

Тепер близько 500 транспортних засобів (переважно вантажівок і автобусів) обладнанні пристроями зв'язку, об'єднаними в мережу, що нагадує wi-fi. На початку жовтня кількість автомобілів, що бере участь в експерименті, збільшиться до 2,8 тисяч.

Спеціальні пристрої будуть обмінюватися даними один з одним, а також відправляти дані в центри обробки інформації.

Водій отримуватиме попередження, якщо система оцінить, що є високий ризик зіткнення з іншим транспортним засобом. Наприклад, на поворотах, де огляд місцевості обмежений.

Також тривожні сигнали будуть луnати, якщо який-небудь автомобіль мінятиме смугу зустрічного руху або машина попереду раптово загальмує.

За словами Девіда Стрикленда, представника Національного управління з безпеки на дорогах: мета експерименту – зрозуміти, як ця технологія може працювати в реальних умовах.

Даний інноваційний експеримент розрахований міністерством транспорту США на один рік.

У разі якщо система продемонструє свою ефективність, то в законодавство можуть бути внесені зміни, які вимагатимуть обладнати усі транспортні засоби такими пристроями.

Експеримент обійдеться бюджету країни в 25 млн доларів. Компанії Ford, General Motors, Honda, Hyundai, Mercedes-Benz, Nissan, Toyota і Volkswagen надали для експерименту свої автомобілі.

Висновок

Аналізуючи вище подану інформацію можна зробити висновок про те, що використання елементарних прийомів передачі інформації типу водій-водій ми можемо значно більше забезпечити безпеку руху на дорозі, а головне запобігти ДТП. На сьогоднішній день наука і техніка досягла вищого рівня розвитку це пояснюється тим, що не лише водії можуть спілкуватися між собою на дорозі, але й автомобілі можуть передавати інформацію і це цілком можливо, як стверджують науковці-технологи. Це лише перший маленький крок у напрямку автоматизації безпеки руху транспорту.

Мораль даного матеріалу проста: пам'ятаємо завжди, які б системи не використовувалися для безпеки на дорозі, автомобілем управляє людина і у її руках найцінніше – життя і не тільки своє.

Малько Н.

Науковий керівник – доц. Павл С. П.

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ НАВЧАННЯ УЧНІВ БІСЕРНОГО РУКОДІЛЛЯ

Здавна в Україні поважали людей, які займалися рукоділлям, уміли створювати рукотворні неповторні вироби. Тому дітей змалечку прилучали до заняття рукоділлям. Це сприяло вихованню у них почуття прекрасного, любові до праці, пошани до культури народу та багатьох інших якостей. Однак у час комп'ютерних технологій все частіше звучать оди комп'ютеризації навчального процесу і все рідше слова про користь різноманітних рукодільних занять для школярів.

Правда, на уроках трудового навчання, зважаючи на багатовіковий досвід поколінь, навчають учнів різноманітним видам рукоділля.

Зупинимось, зокрема, на навчанні дітей бісерному рукоділлю. Школярам подобається працювати з бісером. Серед видів декоративно-прикладного мистецтва нині надзвичайно популярним є бісероплетіння, що характеризується використанням багатьох технік, різноманітність яких дозволяє відобразити неповторність навколишнього світу, прикрасити побут, одяг.

Бісерне рукоділля як складова декоративно-ужиткового мистецтва дає можливість на заняттях ознайомити учнів з основами композиції, особливостями структури візерунка, створенням форм, поєднанням кольорів тощо.

Метою курсу "Бісерне рукоділля" «є не тільки оволодіння практичними навичками виготовлення прикрас, а й теоретичними знаннями, вміннями застосовувати набуті знання, поєднувати їх з іншими ремеслами» [1]. Знання теоретичного матеріалу необхідні для того, щоб досягти високого рівня сформованості навичок і володіння основами бісерного рукоділля. Вони допомагають учням проводити аналіз різних технік мистецтва, знаходити спільне та відмінне, особливе і характерне, акцентувати увагу на його технологічних особливостях та специфічних прийомах роботи.

Учитель на уроках повинен надавати учням індивідуальну консультацію, бо створення композиції від підготовчого етапу до втілення творчого задуму в матеріалі вимагає інколи довготривалого процесу і корекції помилок.

Роботу на початковому етапі доцільно проводити за зразками, тоді учням легше засвоїти технологію. Щоб учні зацікавились технологією виготовлення бісерних прикрас, учитель пропонує їм для виготовлення лише доступний, зрозумілий та цікавий виріб. Перше завдання має бути невеликим за обсягом, щоб учні виконували його за одне, максимум — два заняття.

На заняттях, під час вивчення нового матеріалу слід використовувати ефективні методи та найбільш доцільні способи демонстрації певних практичних прийомів. Для цього потрібно, щоб учитель не просто володів різними технологіями виготовлення та оздоблення виробів бісером, але й знав теоретичний матеріал, що супроводжує його вивчення, особливості та нюанси проведення практичних прийомів. Це допомагає учителю розкрити учням спільне і відмінне, особливе і характерне, притаманне лише для даного виду мистецтва, акцентувати увагу на його технологічних особливостях та специфічних прийомах роботи. Під час вивчення бісерного рукоділля учні засвоюють техніки виготовлення бісерних прикрас, вчать працювати з матеріалом, виконувати творчі проекти.

Навчаючи дітей бісерному рукоділлю, потрібно правильно дібрати теоретичний матеріал, який включатиме короткі відомості з історії бісерного рукоділля, про закономірності та принципи побудови композиції і розробки форми, особливості підготовки композиційних схем-орнаментів, специфіку поєднання та символіку кольорів, технологію обробки матеріалів, їх декоративні і технологічні властивості, про правила й прийоми роботи з ручними інструментами, вимоги техніки безпеки і норми охорони праці. У бесідах-інструктажах слід знайомити школярів з особливостями практичної роботи та її обсягом. Застосовуючи цей інформаційний матеріал, учитель має можливість не тільки сформулювати в учнів майстерність виготовлення бісерних прикрас, але й розвиває їхні естетичні смаки, повагу до художніх ремесел, розуміння краси навколишнього світу.

З першого ж уроку потрібно привчати учнів до самостійної роботи. Одержавши від учителя зразок-малюнок індивідуального завдання, учень повинен самостійно розробити проект і розпочати роботу. Надалі головною стає самостійна творча робота учнів.

Практика роботи свідчить, що підлітки охоче беруться за складні, об'ємні вироби з бісеру, бо це відповідає їхнім інтересам і можливостям. Проте деякі учні не усвідомлюють, що для виготовлення складної композиції, крім бажання, необхідні відповідні навички, досвід та вправність. І тоді вчитель радить учням індивідуальні об'єкти праці, які вони можуть виготовити. Як результат, створені дітьми речі приносять естетичне задоволення не тільки своїми творчими результатами, учні ще й усвідомлюють, що успішно подолали труднощі та оволоділи мистецтвом створювати красу навколо себе.

Мета роботи учителя повинна полягати у тому, щоб отриманий результат був завжди емоційно привабливим для учня. Ось тому процес роботи має бути настільки добре організованим, щоб у дитини не виникало проблем з виготовленням виробу. Для цього повинно бути достатньо навчально-

методичного матеріалу. Раціональне використання навчального часу під час виготовлення виробів із бісеру вимагає застосування інструкційних карток. «Інструкційні карти підвищують організацію педагогічного процесу в навчальних майстернях, сприяють закріпленню правильних прийомів і є довідковим документом як для учнів, так і для інструктора» [2].

Працюючи з бісером, учні настільки захоплюються, що не помічають, як збігає година уроку, і здатні творити оригінальні композиції та вироби не тільки у відведений для цього час. Залежно від побажань та здібностей, учні можуть виготовляти комплексні вироби. При цьому створюються чудові умови для виховання колективізму та змагальності, бо в учнів з'являються спільні інтереси, що сприяють згуртуванню у досягненні спільної мети.

Бісер - це дивовижний матеріал. Він захоплює дітей, сприяє їх творчій активності, зближує їх з природою. Наприклад, виготовляючи букет квітів із бісеру, діти цікавляться назвами квітів, сприймають не тільки їх колір, але й вивчають форми пелюсток, визначають їх кількість, розташування на стовбурі тощо. На заняттях з бісерного рукоділля учні вчать виготовляти композиції для інтер'єру, вишивати картини-мініатюри, виготовляти з бісеру декоративні дерева й квіти.

Проте доцільно вказати й на труднощі, які виникають в учнів під час вивчення цього виду мистецтва. Складність роботи з бісером полягає в тому, що учням важко працювати з таким дрібним матеріалом.

Оскільки бісер є дрібним та сипучим матеріалом, робота з ним вимагає витримки, спокою, зосередженості, правильної організації робочого місця. На відміну від матеріалів та інструментів (голок, ниток, тканин, спиць, гачків), які використовуються у вишиванні та в'язанні, для бісерного рукоділля потрібні бісер, голка, нитка та, залежно від техніки виконання прикраси, інші допоміжні пристосування. Роботу з бісером можна порівняти з ювелірним мистецтвом, оскільки використовується дуже специфічні інструменти та матеріали: тонкі голки та дрібний бісер, що є незвичними для учнів.

Викликає труднощі і така, здавалося б, проста операція, як всіяння нитки в голку, оскільки вушко голки дуже маленьке та й сама голка тоненька. Учням, які звикли всіяти нитку у вишивальну голку, яка товстіша і має велике вушко, важко призвичаїтись до голки для бісеру. Потрібен час та певні тренування для того, щоб проста операція всіяння нитки у таку голку займала менше часу.

Викликає труднощі і підбір гама кольорів відповідно до виробу, оскільки бісер може бути не тільки матовим, але й прозорим, перламутровим чи блискучим. Непростим виявляється і підбір матеріалу та кольорів відповідно до схеми виробу чорно-білого зображення.

Отже, сучасний учитель, не тільки ефективно та цілеспрямовано впливає на процес засвоєння учнями нових знань (технічних, технологічних, економічних та ін.), набуття ними практичних умінь та навичок, але й сприяє розвитку у школярів творчої уяви, художнього смаку, допитливості, прагненню до здобуття й збагачення знань, уміння самостійно вирішувати нові пізнавальні й трудові завдання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Куц Л. Організація роботи з бісерного рукоділля на уроках трудового навчання//Трудова підготовка в закладах освіти. – 2007. – №2. – 14 с.
2. Художні ремесла в школі: Навчально-методичний посібник для студентів спеціальності «Трудове навчання»/За заг. ред. Л. В. Оршанського. – Дрогобич: РВВ ДДПУ, 2007. – 286 с.

Мадера М.

Науковий керівник – доц. Павх С. П.

УКРАЇНСЬКИЙ РУШНИК – АТРИБУТ НАРОДНИХ ТРАДИЦІЙ

*Рідна мати моя, ти ночей не доспала,
І водила мене у поля край села,
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.*

А. Малишко

Рушник на стіні – давній український народний оберіг. Не було, здається, жодної на Україні оселі, якої не прикрашали б рушниками. Хоч би як судилося їм убого жити, а все ж